FAVORIȚI OLIMPICI

ERCOLE BALDINI

1 m. 80 înălțime, 82 chilograme. Iată „talia" tînărului ciclist italian, care mai poartă și numele de... Hercule. Baldini este ciclistul no. 1 italian și european la J.O. Cel puțin așa ne arată performanțele sale: campion mondial de urmărire (la Copenhaga), campion european la urmărire (pe pista velodromului Vigorelli) și posesorul unui formidabil record mondial al orei (46 km. 394).

Cu aceste... argumente este de înțeles de ce Ercole Baldini este socotit virtual cîștigător al unei medalii de aur la J.O. (dacă bineînțeles, nu intervine neprevăzutul).

IGOR NETTO

Fotbalul sovietic aliniază la Melbourne o formație de elită, echipa care în 30 de meciuri internaționale a repurtat succese deosebite, învingînd, printre alții, și pe campionii lumii, fotbaliștii din R. F. Germană. Printre jucătorii „11-lui" sovietic un loc de frunte îl ocupă mijlocașul stînga Igor Netto, un fotbalist suplu și atletic, desăvîrșit tehnician și tactician. 26 ani, 1,80 m. înălțime, de 35 ori internațional, iată, pe scurt, „semnalmentele" lui Netto. Echipa Spartak Moscova, în care Netto joacă de la debutul său în clasa A (1946), a fost de mai multe ori campioană a țării și deținătoare a Cupei U.R.S.S.

DIETER WEMHONER

Băiatul acesta, înalt și... taciturn, deține de trei ani titlul de campion al R.F. Germane la categoria mijlocie. In 1953 a obținut și invidiata centură de campion european. Boxînd la Chicago, în faimoasa competiție „Mănușa de Aur", a cîștigat detașat la puncte. Un singur boxer din Europa La venit pînă acum „de hac": sovieticul Ghenadii Șatkov. Armele sale principale: o perfectă întrebuințare a directei de stînga și o alonjă care poate pune pe gînduri pe orice adversar. Are numai 25 de ani, dar egalează în rutină orice „vulpoi" al ringului.

LACUL WENDOURE... ÎNAINTEA TURNEELOR OLIMPICE

Avioane moderne, vapoare de mare tonaj, trenuri cu multe vagoane continuă să poarte spre Melbourne loturile olimpice ale diferitelor țări. Odată cu sportivii, sosesc și nelipsiții ziariști, fotoreporteri, turiști... Tuturor, Melbourne-ul le va oferi — credem — satisfacțiile dorite. Dar, nu numai Melbourne-ul! Cei care și-au propus să urmărească cele mai interesante turnee, vor trebui să părăsească pentru cîteva zile capitala statului Victoria, să plece — cum s-ar spune — pe... teren.

„Terenul" îl reprezintă orașul Ballarat (situat la 124 km. vest de Melbourne), la marginea căruia se întinde, către nord-vest, lacul Wendoure. Vom încerca să prezentăm în cîteva cuvinte lacul Wendoure înaintea marilor turnee olimpice de canotaj academic, caiac și canoe.

★

Apa lacului este liniștită. Cu grijă a fost asigurată protecția împotriva vînturilor. Pe malurile lacurilor pot fi observate nesfîrșite plantații de arbori și în plus — că măsură de siguranță — marginile parcului înconjurător sînt acoperite cu o bogată vegetație acvatică. Pista a fost tăiată prin mijlocul unei insule formată din astfel de plante.

Cîteva amănunte pentru specialiști: lacul are o formă ovală cu diametrul mic de 1100 m. și cel mare de 1900 m. Din această cauză parcursurile sînt plasate pe diagonala lacului. Pe maluri există 5 hangare mari pentru adăpostirea ambarcațiunilor și un atelier pentru reparații.

Lacul Wendoure este situat la aproximativ 450 m. altitudine deasupra nivelului mării iar temperatura apei variază, de regulă, între 8 și 10 grade. Interesant de subliniat ni se pare faptul că la Wendoure vor putea fi închiriate bărci cu motor. Și un alt amănunt: adîncimea lacului este de 1,50—1,80 m.

★

Pentru canotaj academic, parcursul se întinde pe o lungime de 2000 m. (lățime 75 m.) cuprinzînd cinci culoare și fiind orientat pe direcția EEN-SSV. Startul se va da de la pontoane fixe care se găsesc chiar pe malul lacului. In spatele pontoanelor de start sînt așezate două rînduri de panouri colorate pentru o mai bună orientare pe direcție a ambarcațiunilor. Intreg parcursul va fi marcat pe ambele laturi prin geamanduri, așezate din 100 în 100 m. și avînd diametrul de 75 cm. Toate geamandurile vor purta stegulețe de culoare galbenă. Din 500 în 500 m. geamandurile vor avea un metru diametru și vor indica distanța rămasă de parcurs. Tot aici va fi instalat un cablu suspendat care va traversa parcursul. In scopul unui cît mai strict marcaj, de cablu vor fi fixate coșuri în culoarea panourilor de la start. Linia de sosire pentru întrecerile de canotaj academic se va afla în imediata apropiere a malului (aproximativ 50 m.).

Pentru probele de viteză la caiac-canoe (500 și 1000 m.) parcursurile vor fi aceleași ca la canotajul academic. Pentru probele de fond (10.000 m.) parcursul se va face cu cinci ocoliri de rază de 50 m. distanța între centrele ocolirilor fiind de 1455 m.

★

Este, desigur, mai mult o imagine... tehnică a lacului Wendoure. Și poate nici aceasta completă. Oricum însă, odată cu primele rezultate ale interesantelor întreceri de canotaj academic și caiac-canoe vom putea vorbi mai pe larg nu numai despre comportarea „olimpicilor" ci și despre lacul care va găzdui întrecerile lor.

Ciclismul francez va fi bine reprezentat

Aceasta este — în legătură cu proba de fond — părerea cronicarului de specialitate al revistei franceze ilustrate „Miroir Sprint", Robert Chapatte (component, pînă nu demult, al „naționalei" în „Turul Franței"). Așadar, este vorba de o părere autorizată.

Să vă redăm, deci, pe scurt prezentarea celor 4 „olimpici" francezi, extrasă din cele publicate de cronicarul Chapatte.

René Abadie, un tînăr brunet din Tarbes, în vîrstă de 21 ani, cîștigătorul „Marelui Premiu al C. V." (rezervat amatorilor), recent desfășurat, nu se aștepta să fie selecționat. Ultimele lui performanțe au determinat însă comisia de selecție să-i acorde tot creditul. Abadie este un „cățărător" de clasă, pedalor neobosit și destul de rapid pentru a putea rivni, pe merit, la victorie.

Arnaud Geyre, al 8-lea în campionatul mondial din acest an, disputat la Copenhaga, este tipul clasic al ciclistului combativ, energic și curajos. Este de așteptat să fie mult mai prudent în acțiunile sale, decît la Copenhaga, subliniază Robert Chapatte.

In cazul unei sosiri în bloc, șansele sportivilor francezi apar evidente, mai ales dacă în pluton se va afla și Maurice Moucheraud. Acesta este un excelent rutier, sprinter și a rămas dator cu o revanșă, în urma campionatului mondial, la care nu a putut participa. După cîte se pare, Moucheraud are toate șansele să realizeze această revanșă.

Al patrulea om al echipei este energicul Menegheni, un ciclist de mare viitor, selecționat în ultima oră, în locul lui Gracziyk, campion de fond al Franței, ale cărui posibilități din ultimul timp nu au inspirat destulă încredere celor însărcinați cu dificila răspundere a selecționării lotului francez.

In concluzie, trebuie reținut că reprezentanții ciclismului francez amator sînt deciși să reediteze frumoasele isprăvi ale echipei de fond de la Olimpiada din 1936 (Berlin) și din 1948 (Londra), cînd alergătorii pe al căror tricou era prins ecusonul cu cocoșul galic au dominat net întrecerile.

Aci, ne permitem să adăugăm că, întrucît în orice cursă de fond pronosticurile, oricît de judicioase ar fi ele, sînt foarte relative, este mai prudent să așteptăm desfășurarea concursului.

Arnaud Geyre (stînga) și Rene Abadie, două speranțe franceze în proba de fond.

Concursuri de verificare

Sprinterele sovietice au participat la un concurs de verificare, îndrumate fiind de antrenorii Ozolin și Homenkov. In ciuda vremii nefavorabile au fost realizate unele rezultate de valoare: Maria Itkina a alergat 100 m. în 11,5 sec., urmată la 0,2 secunde de Galina Popova. Un rezultat remarcabil a obținut săritorul cu prăjina, finlandezul Landstroem, trecînd ștacheta înălțată la 4,49 m. Ca și el, atletul grec Rubanis a trecut de trei ori consecutiv înălțimea de 4.49 m. Antrenorul echipei finlandeze, A. Vaalste crede că Landstroem și Rubanis au serioase șanse la una din medaliile olimpice și că vor constitui cei mai puternici adversari ai favoriților Richards și Gutowski. *In ce-l privește pe Rubanis, acesta a fost desemnat să prezinte raportul sportivilor la ceremonia deschiderii J.O.*

Richards, ca și alți atleți nemulțumiți de faptul că vremea constituie în mare măsură un impediment pentru buna desfășurare a antrenamentelor și de asemenea face foarte dificilă obținerea unor rezultate superioare, a declarat că este decis să-și întrerupă antrenamentele. Intr-adevăr la un concurs desfășurat pe stadionul din Gillong concurs la care au participat atleți din 9 țări s-au obținut rezultate de valoare medie. Charles Dumas — recordmanul mondial la înălțime — a sărit doar 1,98 m., ștafeta de 4 x 110 y a S.U.A. (Murchinson, King, Backer, Morrow) a alergat distanța în 40,7 sec., Gutowski a sărit 4,47 m., iar Mike Agostini (Trinidad) a parcurs 220 y. în 21,5 sec. O'Brien a realizat o bună performanță, aruncînd greutatea la 18,40 m. ca și Jack Davis care a alergat 120 y. garduri în 13,9 sec.

Turneul olimpic de box:
O ecuație cu multe... necunoscute!

Care vor fi cei 10 campioni olimpici la box? Iată o întrebare la care nici cel mai eminent specialist în materie n-ar putea răspunde! Intr-adevăr, în ultimele decenii, competiția olimpică de box s-a desfășurat mereu sub semnul marilor surprize. In 1948, de pildă, nimeni nu și-ar fi putut închipui că la categoria ușoară, unde cele mai justificate pretenții le prezentau francezul Caulet, belgianul Vissers și americanul Smith, va triumfa în cele din urmă sudafricanul Dreyer. Tot astfel, la categoria grea, unde lista înscrișilor cuprindea multe nume sonore, printre care cele ale italianului Baccilieri, irlandezului Colman, americanului Lambert și englezului Gardner, învingător a fost tocmai necunoscutul pugilist argentinean Rafael Inglesias.

Adeseori, surprizele care au „pigmentat" desfășurarea turneelor olimpice de box s-au datorat unui adversar periculos pentru orice pugilist: capriciul sorților. La box, neexistînd tabele cu „capi de serie", cum se obișnuiește în alte sporturi, favoriții se pot întîlni între ei încă din primele ture ale competiției. Așa s-a petrecut și în 1952 la Helsinki, unde sovieticul Bulakov s-a întîlnit în turul al doilea cu italianul Pozzali, finlandezul Pentti Hämäläinen s-a „ciocnit" în primul tur de englezul Nichols, iar sovieticul Zasuhin și-a măsurat forțele cu francezul Seraphin Ferrer. Pe de altă parte, se întîmplă de multe ori ca în finală să ajungă un boxer care a avut pînă atunci de înfruntat adversari puternici și un alt boxer, mai puțin „încercat" de-a lungul competiției. Firește că „uzura" își spune în cele din urmă cuvîntul și ultimul se ivește încă o posibilitate pentru surpriză. Cum anul acesta la Melbourne, totul pare că se va petrece după aceleași... rînduieli, nu exagerăm cu nimic dacă socotim actualul turneu olimpic de box o ecuație cu multe (chiar foarte multe) necunoscute!

Totuși, să încercăm să „triem" din mulțimea de boxeri care și-au anunțat participarea, pe cei mai reprezentativi. Și bine înțeles că vom începe cu categoria muscă. Aci șansele cele mai mari le au — după părerea noastră — *René Libeer* (Franța), *Edgar Basel* (Germania), *Henryk Kukier* (Polonia), *Mircea Dobrescu* (Romînia) și *Ray Perez* (SUA). Francezul *Libeer* este recomandat elogios de numeroasele sale victorii de dată recentă, printre care aceea asupra lui *Stolnikov*, *Kukier*, *Lloyd* și *Burruni*. *Basel*, finalist în 1952, a fost învins anul acesta de *Stolnikov*, dar rutina sa îl poate conduce spre rezultate mari. „Veteranul" *Majdlock* (Cehoslovacia), tînărul *Tom Spinks* (Anglia), în vîrstă de 18 ani, *Stolnikov* (U.R.S.S.) și *Burruni* (Italia) au deopotrivă posibilitatea să se „amestece" — cu șanse — în lupta pentru titlu. *Mircea Dobrescu* are, deci, o sarcină grea. Nu ne îndoim însă că se va pricepe s-o ducă la bun sfîrșit!

La categoria cocoș, campionul european *Zenon Stefaniuk* (Polonia), *Boris Stepanov* (U.R.S.S.), *Wolfgang Behrendt* (Germania) și hawaianezul *Chocken Maekawa* (S.U.A.) se află în fruntea listei. Englezul *Tom Nichols*, cehoslovacul *Jan Zachara*, americanul *Harry Smith*, polonezul *Niedzwiedski* și finlandezul *Pentti Hämäläinen* vor fi probabil protagoniștii categoriei pană. Categoria semiușoară va cunoaște desigur o aprigă dispută între *Louis Molina* (S.U.A.), pare-se o mare speranță a boxului american, *Milewski* (Polonia), *Pappalardo* (Italia), *Jan Chovanek* (Cehoslovacia) și *André Vairolatto* (Franța), cunoscut publicului bucureștean de la Festivalul din 1953. Acestora li se va adăuga probabil și „puncheurul" finlandez *Pentti Niinivuori*, un „outsider" care va putea face zile grele oricărui adversar.

MARIUS GODEANU

Finlandezul Pentti Hämälainen (dreapta), campion olimpic în 1952, este unul din favoriții la cat. pană.

Nina Ponomareva a sosit la Melbourne

Rex Austin, trimisul la J. O. al societății britanice de radio, a transmis un reportaj al sosirii la Melbourne a campioanei olimpice Nina Ponomareva. Atleta sovietică a fost întîmpinată pe aeroport de un numeros public, care i-a făcut o adevărată manifestație de simpatie. *„Ponomareva a primit numeroase buchete de flori, pe care căuta să le cuprindă cu mîna stîngă, pentru ca să semneze în același timp cu dreapta carnetele de autografe care i se întindeau din jur"* — a spus radio-reporterul. Excelenta campioană sovietică, recordmana olimpică, a aruncat discul la ultimul concurs de șase ori peste 50 m., arătînd că este decisă să-și apere cu dirzenie titlul olimpic cîștigat la Helsinki.